

Det kongelige danske geografiske Selskab.

I det tredje Møde 1920—21 holdt Kaptajn Godfred Hansen Foredrag om den tredje Thule-Ekspedition (Udlægning af Depotet for Roald Amundsens Ekspedition). Lysbilleder.

I det fjerde Møde 1920—21 holdt Forfatter Olaf Linck Foredrag om Zulu-Landet med Lys-

billeder og Demonstration af de Indfødtes Musikinstrumenter.

I det femte Møde 1920—21 holdt Ingeniør H. Birket-Smith Foredrag om sit Ophold i Distriktet Palembang paa Syd-Sumatra. Lysbilleder.

Det nuværende Tripolitanien.

Af

Professor Th. Classen,
fhv. Direktør i Astrakhan.

I Sommeren 1920 havde jeg Lejlighed til sammen med Professor A. Wassilief at foretage en Rejse til Sicilien og Tripolis. Hovedformaalet med Rejsen var Studiet af Fiskeriforholdene, især Thunfiskefangsten og Muligheden for en Levnedsmiddelindustri i større Maalestok efter skandinaviske Principper. Ved venlig Imødekommenhed af Det kongelige italienske geografiske Selskab, hvis Generalsekretær, Commandant G. Roncagli, forsynede mig med anbefalinger til den tripolitanske Regering, havde jeg ogsaa Lejlighed til at lære de politiske og økonomiske Forhold i Tripolitanien nærmere at kende. Jeg udtaler herfor min hjærteligste Tak saavel til Det kongelige danske som Det kongelige italienske geografiske Selskab.

I den korte Tid, jeg kunde blive i Tripolitanien, havde jeg naturligvis kun Lejlighed til at lære en lille Del af Landet at kende, men den Del har just

¹⁾ Mange af de i denne Afhandling anførte Data er taget fra den af Agerbrugsministeriet udgivne Undersøgelse: »Ricerche e Studi agrologici sulla Libia. La Zona di Tripoli. Bergamo 1912«.

i Øjeblikket den største Interesse, da egentlig kun den er fast i Hænderne paa Italien og altsaa den eneste Del af Landet, der i Øjeblikket har Kolonisationsinteresse.

Denne Del er det saakaldte Gefara, en til Middelhavet langsomt skraanende Slette, der mod Syd begrænses af Bjærgene Gebel og strækker sig langs Kysten fra Homs til den tunisiske Grænse. Denne Egn er siden 1912 fast i Hænderne paa Italienerne. Kun i 1915, da de italienske Garnisoner paa Grund af Verdenskrigen blev stærkt formindsket, maatte Italienerne indskrænke deres Herredømme til Byen Tripolis og nærmeste Omegn, idet den panislamitiske Propaganda fik de fjendtlige Scheiker i Syd til at rykke mod Nord for muligt at udjage Evroperne. Dog ogsaa den Gang blev det store Flertal af Befolkningen i Gefara tro mod Italienerne, hvorved de forøvrigt udsatte sig for de fjendtlige Stammers Hævn.

Den italienske Regering er egentlig aldrig optraadt med større Strenghed eller Energi i Tripolitanien, men er altid traadt i Forhandling med de